

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 10694/2551

สหกรณ์ออมทรัพย์ครูมหาสารคาม จำกัด โจทก์ นายสุธี สิทธิชัย ผู้ซื้อทรัพย์นายผดุง พลเหลา กับพวก จำเลย
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 309 ทวิ, ป.วิ.พ. มาตรา 296, ป.วิ.พ. มาตรา 27, ป.วิ.พ. มาตรา 236

ย่อ / หลักกฎหมาย

คำร้องขอให้เพิกถอนการขายทอดตลาดของจำเลยที่ 2 มีประเด็นวินิจฉัย 2 ประเด็น คือ
เจ้าพนักงานบังคับคดีส่งประกาศการขายทอดตลาดให้แก่จำเลยที่ 2 โดยชอบหรือไม่ และ
เจ้าพนักงานบังคับคดีทำการขายทอดตลาดในราคาต่ำเกินสมควรหรือไม่ ซึ่งศาลชั้นต้นได้วินิจฉัย
ทั้งสองประเด็นและมีคำสั่งให้ยกคำร้อง จำเลยที่ 2 ยื่นอุทธรณ์คำสั่งฉบับลงวันที่ 21 สิงหาคม 2549
เฉพาะประเด็นเจ้าพนักงานบังคับคดีส่งประกาศการขายทอดตลาดโดยมิชอบด้วยกฎหมายเท่านั้น
อุทธรณ์คำสั่งของจำเลยที่ 2 มิใช่ประเด็นที่ร้องขอให้เพิกถอนการขายทอดตลาดโดยอาศัยเหตุตาม
ป.วิ.พ. มาตรา 309 ทวิ วรรคสอง แต่เป็นประเด็นที่ร้องขอให้เพิกถอนการขายทอดตลาดโดยอาศัย
เหตุอื่นตาม ป.วิ.พ. มาตรา 296 วรรคสอง ซึ่งไม่อยู่ในบังคับของ มาตรา 309 ทวิ และไม่มีความหมาย
บัญญัติให้คำสั่งศาลชั้นต้นตามมาตรา 296 วรรคสอง เป็นที่สุดการที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับ
อุทธรณ์คำสั่งของจำเลยที่ 2 ฉบับวันที่ 21 สิงหาคม 2549 และศาลอุทธรณ์ภาค 4 มีคำสั่งให้ยก
คำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับอุทธรณ์ของจำเลยที่ 2 จึงไม่ชอบ

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องมาจากศาลชั้นต้นพิพากษายอมให้จำเลยทั้งสองร่วมกันชำระเงินจำนวน
356,665.14 บาท พร้อมด้วยดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 13.5 ต่อปี ของต้นเงินจำนวน 325,400 บาท
นับแต่วันถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจำเลยทั้งสองจะชำระหนี้แก่โจทก์เสร็จสิ้น โดยจำเลย
ทั้งสองจะนำเงินไปชำระ ณ ที่ทำการโจทก์และจะผ่อนชำระเป็นงวดรายเดือนทุก ๆ วันที่ 10 ของ
เดือนติดต่อกันไปเดือนละไม่น้อยกว่า 4,600 บาท เริ่มชำระงวดแรกในวันที่ 10 ธันวาคม 2542
และจำเลยทั้งสองจะชำระให้เสร็จสิ้นภายในกำหนด 2 ปี นับแต่วันที่ 10 ธันวาคม 2542 และให้
จำเลยทั้งสองร่วมกันชำระค่าฤชาธรรมเนียมในส่วนที่ศาลไม่สั่งคืนแก่โจทก์และค่าทนายความเป็น
เงินจำนวน 2,500 บาท โดยจะนำเงินไปชำระ ณ ที่ทำการโจทก์ภายในวันที่ 31 ธันวาคม 2542 หาก
จำเลยทั้งสองผิดนัดไม่ชำระหนี้แก่โจทก์งวดใดงวดหนึ่งให้ถือว่าผิดนัดทั้งหมดยินยอมให้โจทก์
บังคับคดีได้ทันที หากขายทอดตลาดทรัพย์จำนองได้เงินไม่พอชำระหนี้ยินยอมให้โจทก์ยึด
ทรัพย์สินอื่นของจำเลยทั้งสองออกขายทอดตลาดเอาเงินมาชำระหนี้ให้แก่โจทก์จนครบถ้วน ต่อมา
จำเลยทั้งสองไม่ชำระหนี้ตามคำพิพากษายอม โจทก์นำเจ้าพนักงานบังคับคดีทำการยึดที่ดิน
ของจำเลยที่ 2 ตามโฉนดเลขที่ 40934 ตำบลท่าสองคอน อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัด
มหาสารคาม ออกขายทอดตลาดนำเงินมาชำระหนี้ให้แก่โจทก์ จำเลยที่ 2 ยื่นคำร้องขอให้เพิกถอน
การขายทอดตลาด ผู้ซื้อทรัพย์ยื่นคำคัดค้านขอให้ยกคำร้อง ศาลชั้นต้นได้สอบสวนแล้วมีคำสั่งให้ยก
คำร้อง คำคำร้องให้เป็นพับ จำเลยที่ 2 อุทธรณ์คำสั่ง ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้รับอุทธรณ์คำสั่ง ต่อมา
ศาลชั้นต้นมีคำสั่งว่า ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 309 ทวิ วรรคท้าย
บัญญัติว่า คำสั่งของศาลชั้นต้นเป็นที่สุด คำสั่งรับอุทธรณ์จึงเป็นคำสั่งโดยผิดหลักราชอำนาจตาม
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 27 จึงให้เพิกถอนคำสั่งรับอุทธรณ์ และมีคำสั่งใหม่

ว่า คำสั่งของศาลชั้นต้นเป็นที่สุดแล้วตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 309 ทวิ วรรคท้าย จึงไม่รับอุทธรณ์คำสั่ง จำเลยที่ 2 ยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 4 มีคำสั่งให้ยกคำร้อง คำร้องให้เป็นพับ จำเลยที่ 2 ฎีกาคำสั่ง ศาลชั้นต้นมีคำสั่งว่า ศาลอุทธรณ์ภาค 4 มีคำสั่งยืนตามคำปฏิเสธของศาลชั้นต้นให้ยกคำร้อง คำสั่งของศาลอุทธรณ์ภาค 4 เป็นที่สุด ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 236 จึงไม่รับฎีกาของจำเลยที่ 2 จำเลยที่ 2 ยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับฎีกา ศาลฎีกามีคำสั่งให้รับฎีกาของจำเลยที่ 2 ไว้พิจารณาโดยให้ศาลชั้นต้นดำเนินการต่อไป ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้รับฎีกาของจำเลยที่ 2 ฉบับลงวันที่ 18 มกราคม 2550 ไว้พิจารณา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีมีปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ 2 ว่า การที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์คำสั่งของจำเลยที่ 2 ฉบับลงวันที่ 21 สิงหาคม 2549 และศาลอุทธรณ์ภาค 4 มีคำสั่งให้ยกคำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับอุทธรณ์ของจำเลยที่ 2 นั้น ชอบหรือไม่ เห็นว่า จำเลยที่ 2 ยื่นคำร้องขอให้เพิกถอนการขายทอดตลาดโดยอ้างว่าเจ้าพนักงานบังคับคดีส่งประกาศการขายทอดตลาดโดยมิชอบด้วยกฎหมาย จำเลยที่ 2 จึงไม่ทราบกำหนดวันนัดขายทอดตลาด และเจ้าพนักงานบังคับคดีทำการขายทอดตลาดในราคาต่ำเกินสมควรอันเกิดจากการคบคิดกันฉ้อฉลในระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้องซึ่งในการสู้ราคากับเจ้าพนักงานบังคับคดีหรือเกิดจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของเจ้าพนักงานบังคับคดีในการปฏิบัติหน้าที่นั้น ตามคำร้องดังกล่าวมีประเด็นให้ศาลชั้นต้นวินิจฉัย 2 ประเด็น คือ เจ้าพนักงานบังคับคดีส่งประกาศการขายทอดตลาดให้แก่จำเลยที่ 2 โดยชอบหรือไม่ และเจ้าพนักงานบังคับคดีทำการขายทอดตลาดในราคาต่ำเกินสมควรหรือไม่จะเห็นได้ว่า อุทธรณ์คำสั่งของจำเลยที่ 2 ในประเด็นดังกล่าวมิใช่ประเด็นที่ร้องขอให้เพิกถอนการขายทอดตลาดโดยอาศัยเหตุตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 309 ทวิ วรรคสอง แต่เป็นประเด็นที่ร้องขอให้เพิกถอนการขายทอดตลาดโดยอาศัยเหตุอื่นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 296 วรรคสอง ซึ่งไม่อยู่ในบังคับของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 309 ทวิ และไม่มีกฎหมายบัญญัติให้คำสั่งศาลชั้นต้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 296 วรรคสอง เป็นที่สุด การที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์คำสั่งของจำเลยที่ 2 ฉบับลงวันที่ 21 สิงหาคม 2549 และศาลอุทธรณ์ภาค 4 มีคำสั่งให้ยกคำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับอุทธรณ์ของจำเลยที่ 2 นั้น จึงไม่ชอบ ฎีกาของจำเลยที่ 2 ฟังขึ้น พิพากษายกคำสั่งศาลชั้นต้น คำสั่งศาลอุทธรณ์ภาค 4 ให้รับอุทธรณ์คำสั่งของจำเลยที่ 2 ฉบับ ลงวันที่ 2 ฉบับลงวันที่ 21 สิงหาคม 2549 ไว้พิจารณาโดยให้ศาลชั้นต้นดำเนินการต่อไป ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นฎีกาให้เป็นพับ.

องค์คณะ

มนตรี ยอดปัญญา · พิชัย อภิชาติอำมฤต · ชินวิทย์ จินดา แต้มแก้ว

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/10694/2551>